

32 7/39

Národno blagó v belokranjském národnem kroji.
(Nabral Anton Kupiljen.) *

1. Nekteri pastirji imajo navado, da od Velike noči do Krizovega pobirajo svojim gospodinzem jajca in mast. Na Krizevo se pa aberó vsi skup pastirji in pastarice pa pečejo »snite« (kose belega pšenicega kruha v jajcih namočene) in cvrtje. Kadaj spečejo in pojejo se grejo pa »prasičat ali kuzat«. Na zadnje se pa iše potepejo in gre vsak zase domú.

32 7/40

2. Zapujska pravljica. *

(Zapujsko po deči spovedi molhazilar.)
Neki Zapij je imel sina dvajset let stariga, kteri pa iše ni bil pri spovedi in obhajili. Njegov oče mu enkrat pravi: »Dragi Ivane! ti si več star in svoji paneti; hodi ti spovedi in sv. obhajilu.« Sin ga pa vpraša: »Čáča, kam pa čem jit ispuvedi? Čáča mu odgovi: »Hodi u farovž in kej boš videl duhovna se poklekni preden in mu nedaj naprej, ti mora valja pokuro dat.« Ta zdej gre, pride u farovž, vidi duhovna, ki je šel ravno na stranišče. Ta teče tam preden in mu pritiska

* Zapij je vas pri Črnomlju in se o stanovnikih tistega kaj anacega priroveduje, kakor o Visnjic = gorcih, Ribničanih, Lamberžanih in Veržencih. Pis.

2. vrata, da mu nebo ušel. Duhoven
zavpije, kdo je, po kaj si prišel? Sin
prišel se izpovedat, reče sin. Duhoven
mu odgovori: "Pojdi u sobo, bom te
tam izpovedal." Zdej gresta oba noter,
prideta v sobo, sin se pred duhovno
poklekne in moli, Duhoven ga vpraša:
"No kaj pa zdej znate?" Ta se začne
svoje grehe izpovedat: "Smo bili
na paši, pa smo se igrali, krali, kleli,
blago (govedo) pretepali i. t. d. Zdej ni
vedel kaj več povedati." Duhoven ga
vpraša: "No, kaj še znate?" Ta mu
odgovori: "Nemorem se nič več zmisle-
liti." Duhoven mu reče: "Hodi domu,
če boš moreliti se kaj spomnil."

Ta pride jutri naraž, da bo
tudi se pri obhajili ali se vender
vrne domu, pride do vasi, tu za-
gleda na sosedovem vrtu na ja-
bulki kuse, ki je pa ^{ravno} star-
ka na mladiceh sedela, da jih je
varovala mrara. Sin si misli, jest
morem videti, kaj je notri. Gre gori,
starka zleti in je hitro pogledal, kaj
je notri in vidi, da so štiri mladice
notri. Drugi dan gre zopet naraž. Ta
čas, ki je šel sin domu, je si pa du-
hoven palico pripravil. Drugi dan
pride sin zopet naraž k obhajilu.

Pride k duhovni, ta ga vpraša: „Ali zna, te isē kaj?“ Ta mu pravi: „Velik greh sem naredil, ko sem šel domu, No! kaj pa je tako posebnega?“ reče duhoven. „Hodite vrn, rekaj se nesnem pod streho sprovedati“ veli sin. Zolaj gresta vln pa mu pravi: „Ko sem šel domu, sem našel Kuse, pa sem staro pregnal in mladicev.“ Duhoven ga isē porove noter, vzame palico, pa vodi po njim, da se je ^{palica} na tri kose prelomila. Potem ga pa spusti domu. Pride domu in ga vpraša čača: „No kako je kaj bilo?“ Ivane mu odgovori: „Še ved jo, jo, ali obhajilo! — da se ni bilo prelomilo, bi me gotovo vbilo!“

527/41

3. Zapujska pripovedka.

7 (Zapujske prijateljstvo.)
Neki Zapujs je zbolel. Posle si sina po zdrav-
nira. Sin si je pa mislil, rekaj bi ^{far} ~~jest~~
šel zapstovj tje, bom si rajši vzel
sekiro in si bom stiri bahle posekal
zdej ki imam priliko. In zares gre in
si vzel sekiro pa gre. Ko pride do
hoste poseče bahle in sebi palico.
Bahle ^{in sekiro} spravi v grm in gre kamor
je bil odpravljen. Kdaj pride na,
zaj on in zdravnik do mesta kamor
je bil spravljen bahle in sekiro je
rekel zdravniku: „Lahajta malo.“